

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Egész évre 6 frt.
 Félévre 3
 Negyedévre 1 frt 50 kr
 Bórmentelen levelek csak ismert kezektől fogadtatnak el.
 Észirator nem adtatnak vissza.
 Egyes szám ára 20 kr.
 A nyiltérben minden garmondor díja 20 kr.

Z E M P L É N.

Társadalmi és irodalmi lap.

ZEMPLÉNMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

(Megjelenik minden vasárnapon.)

HIRDETÉSI DÍJ:
 hivatalos hirdetésekül:
 Minden egyes szó után 1 kr.
 Azonfelül bélyeg 30 kr.
 Kiemelt, díszbetűk a körzettel ellátott hirdetésekül térmeték szerint, minden centimeter után 3 kr. számítottak.
 Állandó hirdetésekül díjazmény nyujtatik.
 Hirdetések a „Zemplén” nyomatékába küldendők.

S.-a.-Ujhely, 1886. január 2.

A „Zemplén” 52-ik számában Z. aláírásával egy közlemény jelent meg, a mely meglepett és meglephette a szabad fejlődés és képviseleti kormány-forma minden igaz barátját.

Habár hírlapokban nem szoktam polemizálni, de mert az említett cikkben a megyére vonatkozólag oly állítások foglaltatnak, a melyekkel teljességgel egyet nem értek, nem ugyan a tárgy nagy fontosságát megillető részletezéssel, mert az hírlapi cikk keretébe be nem foglalható, de egészen pártatlanul és tárgyilagosan szintén e lap hasábjain felszólalni késztetve érzem magamat.

A cikk írója a megyével kiméletlenül és röviden bánik el, azt lemondásra hangolja és a közügyek iránti egykedvűséget szépiteni óhajtván, ama tévtant hirdeti, hogy az alkotmány biztosítékai a parlamentbe lévén áthelyezve, addig, a mig alkotmányos kormány kezeli a hatalom gyeplőit, a nemzet bizalmát vagy bizalmatlanságát kifejezni: csak a szabad választások által lehet.

Tehát Angliában vagy Amerikában nem alkotmányos kormány kezeli a hatalom gyeplőit? és mégis azon népek bizalmukat vagy bizalmatlanságukat a kormány iránt, nem egyedül a képviselő-választások után szokták kifejezni. De egyfelől előkészítik népgyűléseken a közvéleményt, másfelől pedig a közvélemény hatalmas nyomásával irányt szabnak egyes konkrét esetekben a parlamentnek és habár ott is a parlament bírja a döntő szót, mégis nem ritka eset az, hogy az ily megalakult közvélemény hatalma kormányokat kényszerít a visszalépésre.

Ha ez így van a per eminentiam alkotmányos érülettel bíró Angliában, hogy a közvéleményt nem felülről a parlamentből árasztják szét az országban, de az alól a nép rétegeiben képződik és felfelé terjed, hódít

és dönt, vajjon nem sophisma-e Magyarország vármegyéire azt kívánni reá tukmálni, hogy a kényelem kedvéért, nehogy elveként nyílt sisakkal harcolni kellessék, mondjanak le a politikabani vezérkedésről s engedjék át a tért a szabad választásoknak, a melyek tudjuk: mennyire szabadok és tudjuk, hogy mennyi szellemi és erkölcsi fegyverekkel vitatnak!

De még ezzel nem meriti ki megrovásait cikkiró a megye termébeni pártoskodók ellen, tovább megy és bünt helyez valaikra, mondván: hogy a pártmozgalom, a mely a megyei életben keres talajt, megbénítja a megyei közigazgatást és megingatja a megyei önkormányzatba vetett bizalmat!!

Alig hihető, hogy lehet alkotmányos gondolkozásu ember, a ki ezen tételeknek hívóket keres.

Tehát miért bénítja meg a pártmozgalom a megyei közigazgatást? Minő összefüggésben áll a pártmozgalom a közigazgatással?

A törvényhatósági közgyűlés nem intézi a közigazgatást, de intézője annak a megyei tisztviselők és a közigazgatási bizottság.

Lehet-e összefüggés abban, hogy mert a megyei 600 bizottsági tag pártmozgalomokat szervez a megye közgyűlésén belől, a tisztviselők e miatt nem teljesítik kötelesegeiket?

A megyének, ha van még valami hatásköre, legkevésbbé áll az abból, hogy a tisztviselők felébe helyezkedjék, ezekkel szemben a választás jogán kívül alig bir egyébbel, elrendelheti ugyan a fegyelmi eljárást, de ha el nem rendelte, elrendelheti azt még a minster, főispán, alispán és közigazgatási bizottság.

A tisztviselő a megyei pártmozgalomok által tehát csak annyiban érinthető, a mennyiben kormányparti vagy ellenzéki nézeteinek nyílt kifejezést adhat, ha akar.

Sőt ha igazságosak akarunk lenni, a pártmozgalmak a tisztviselőkre is nem bénítólag, de serkentőleg hatnak, mert azok mindig élénkebb ellenőrzést teremtenek, tehát a tisztviselőnek kétszeres oka van buzgalmában nem lankadni, igazságosságában és becsületességében nem inogni, mert hibája sokkal hamarabb kerül a közvélemény ítélőszéke elé.

Ha tehát a tisztviselőkre bénítólag nem hathat a pártmozgalom, vajjon miként béníthatja az a közigazgatást?

De szerintem a megyei törvényhatósági bizottság még az anyagi ügyeket sem véve ki, mert ezekben is csak a ministerium jóváhagyásával intézkedhetik, éppen a cikkirótól eltérőleg, legfőképpen abban kell, hogy keresse életét és rendeltetését, hogy iskolája legyen a jövőben a közügyek intézésére hivatott fiataloknak, sőt magának a választó közönségnek is, a melynek természetes mestere kell hogy legyen, itt kell megtanulni a hazaszeretetet, a mely áldozatokat kíván ugyan, de azt meghozni s a hazafias szellem ébresztése és fentartásának oltárára helyezni, nemzeti hivatásunk és kötelességünk.

És épen ezért lehet-e méltatlankodást nem érezni cikkiró azon állítása felett, hogy —ugymond: ha a pártmozgalmak a közgyűlésben keresik a talajt, megingatják az önkormányzatba vetett bizalmat!!

Hogy a szabad szó és a pártvélemények szabad nyilvánítása megingatta volna valahol az önkormányzatba vetett bizalmat, bizonyosan senki sem hiszi.

Mert ha tudjuk azt, hogy a parlamentáris kormány-formának legfőbb biztosítéka az erősen nyilvánulni tudó és szerető közérzület; ha tudjuk, hogy az ily forumok, a hol a választásokon kívül a közérzület nyilvánulást keres, parlamenti szellentűknek neveztetnek; és ha tudjuk, hogy csak ott bir erős gyökeret verni a képviseleti kormány-forma,

T Á R C S A.

Első szerelmem csillaga.

(Tán igaz is volna.)

Irta: Szabó Kálmán.

A p-i iskolában még ma is divat, hogy a diákoknak minden ünnepre adnak 1—2 heti vakációt; a mely szokás az ottani állami képezdésre is, habár kisebb mértékben, szintén reáragad. Ilyen alkalommal a ki csak szerét teheti s vannak szülei, ott hagyja az intézet komor falait. S hogy valamiképen az édes vakáció meg ne vámolódjék, siet mindjárt az első vonattal a barátságos otthon felé. Így történt aztán, hogy a szünidők alkalmával mind kiürültek a diák-kamrák s az általunk találóan k o n g ó k n a k nevezett szobákban mindig magamat találtam egyedül. Én nem mehettem el sehova. Szüleim nem éltek; rokonom nem volt; barátainak nem akartam terhőkre lenni s szüлікnek alkalmatlanságot szerezni. Meghívásukat azért sohasem fogadtam el, hanem ott maradtam mindig az intézet barátságos falai közt, fogyasztván az állam bizony igen sokszor keserű kenyérét. A minisztériumhoz felterjesztett évi budgetben mindig ott szerepelt az én nevem külön: *V—P k a rácsnyói, husvétii, pünkösdi és aratási vakáció kocsija*-czim alatt.

Oda fent nem tettek ellene soha semmi

kifogást. Talán a miniszter ő excellenciája is tudta, mi az az árvaság. Legfelebb felkérték egyizben bizonyítványomat, ha érdemes vagyok-e az ország alamizsnájára. S miután abból azt a meggyőződést meríték, hogy nem vagyok az utolsó közt, máskor ezzel a követelésökkel is felhagytak.

Elképzelheti kedves olvasóm, hogy mily unalmas életem lehetett. Senki körülöttem, csak a négy fal az ő döngéselő legyeivel. Hogy unalmamat elűzhessem, folytonosan olvastam. Ha ebbe is beleuntam: kimentem a Hegyalja festői szépségű lejtői felé, bámulni a nagyszerű természetet. Este felé házatértem, elfogyasztam vékony vacsorámat, ledőltem ágyamra s átengedém magamat az álom lágy ölelő karjainak. Így ment ez mindennap a legkisebb változás nélkül.

Egy ízben a mint sétálni menék: hűvös északi szél fútt. A fák ágai recsegeve hajoltak ercjének vaskényszere alatt. Nyári idő lévén: szalmakalapot viseltem. Egyetlen kalapom volt ez, melyet, mint minden ruháskámát, saját becsületes keresményemből vettem. A mint a város legvégén haladok, kalapomat felkapja a könyörtelen szél, és egy alacsony ház udvarára viszi.

Szerencsétlenségemre a kapu belülről még be is volt csukva. Hogy fővegemhez juthassak, az ablakon kellett zörögnöm a háziaknak.

Zörgésemre egy angyali teremtés jött ki. Szabályos hosszukás hófehér arca, melyre a pirosság finomul vala oda lehelve, kőkényszeme, melyet hosszú selyem pilla rejtegetett a kíváncsi tekintete elől, — egy valóságos őzike termet

s a báj, mely lényén előmlött, mindezek együttvéve olyan hatással voltak reám, hogy nem valék képes szóhoz jutni.

Látva a kedves teremtés, hogy zavarban vagyok, ő törte meg a csendet:

— Nem ön kopogtatott ablakunkon? — kérdé elragadó, csengő hangon.

— De igen én — válaszoltam még mindig zavartan.

— Mivel szolgálhatok — viszonzá ő, miközben arcán a jóságnak egy bizonyos neme vonult el.

— Bocsánatot kérek — szólék a kedves hangtól neki bátorodva, hogy ily udvariatlanul viselém magamat, de kénytelen voltam vele. Kalapom, mint kegyed is láthatja nincs: az udvariatlan szél a kisasszonyok udvarára vitte. Reményilem, megbocsátanak vakmerőségemért.

— A bocsánatnak nincsen helye. Önnek teljes joga van kalapjához. Kérem tessék bellebb kerülni.

Bementem. De kalapomat csak nagy ügyel-bajjal valék képes megtalálni. A szél nem tudva, hogy mibe kerül egy csupán két kezére támaszkodó, szegény fiúnak egy ruhadarab megvétele, bevitte az udvaron lévő kacsáknak szánt pocsoltyába.

Elképzelheti kedves olvasóm helyzetemet. Kalapom sáros volt, csak ugy csurgott róla a bűzhöd. szennyes víz. Mig egyrészt kalapomat sajnáltam, másrészt resteltem is a dolgot a még mindig mellettem álló kisasszonytól. Csak az tudhatja, ki valaha ilyen fatális helyzetben

Mai számunkhoz egy fél ív melléklet van csatolva.

a hol ily szellentyűkről gondoskodva van: azt kell hinnem, hogy cikkirót csak a megye hatáskörébeni tévedés vezethette a fentebbi állításra.

Mert ha tekintjük azt, hogy hazánkban a parlamentaris életnek ugyszólván még csak bölcsőkorát éljük és annak alapfeltételeit, a melyek még egyrészt hiányoznak, erős akarral előmunkálni mindnyájunknak, a kik hazánkat szeretjük, osztatlan kötelességünk; tekintve, hogy nálunk a községi élet fejletlen, a népgyűlésekről szó sincs; s tekintve végre, hogy a megye egy nagy rendeltetést betöltött, vérünkéből származott és abba átment ősi intézmény, a melyben az intelligens és hazafias osztály majdnem teljes számban képviselve van; s tekintve, hogy a megyei közgyűlést a törvény ruhazza fel politikai hatáskörrel; hogy joga van a törvényhatóságokhoz átírni, tehát közvélemény alkotására közreműködni; joga van a képviselőházhoz felírni, politikai és közgazdasági, valamint adminisztratív bármely kérdéshez hozzászólani, ugy a közönség és képviselőház előtt véleményét nyilvánítani: mindezek egybevetésével felfogásom szerint hálátlan tér a fennebb említettem tant hirdetni, mert a míg nem lesz más intézmény a mint hogy soká nem is lesz, a mely a megyét pótolhatná, nem azt kell hirdetnünk: hogy azon körülmény, ha a megye termében politikai pártmozgalom nyilvánul, meg fogja rontani az önkormányzatba vetett bizalmat, de sőt inkább óvnunk kell nemzetünket, a mindinkább lábra kapni szerető indifferentismustól; mert a nem bánom politika lehet könnyű, sőt talán hasznos is, de veszélyes, különösen reánk magyarokra nézve az, mert annak el nem kerülhető következménye azon szomorú helyzet, a mit Mill Stuart a „Képviselői kormány“ című jeles munkájában oly találóan megírt: hogy „kevés értékűekké és csak zsarnokság és fondorkodás eszközeivé válnak még a képviselői intézmények is, ha a választók nem érdeklődnek eléggé kormányoztatásuk iránt, vagy ha a választók nagy része a kormány vagy befolyásos emberek csábításai szerint szavaz. Az ily népszavazás, a helyett hogy biztosíték volna egy rossz kormány ellen, nem egyéb, mint egy kerékkel több az ő gépezetében.“

Nem párt-kérdés az, hogy a megyék élete fejlesztessek, fentartassék, de a nemzet jövője, a haza szabadsága van ezzel egybefűzve, az alkotmányos szabadságot szerető minden hazafinak tehát, miután jöhetnek még borosabb napok is, szíve egész melegével

volt, mit tesz az ilyenkor szép leány mellett állni, hogy a nevéstest, mely jobban ő a méregnél, az ember kikerülje.

De az én kisasszonyom angyali lény volt. Résztételjes hangon mondta, hogy ő majd kimosatja és kiszárittatja kalapomat; addig pedig, ha meg nem sért, menjek be hozzájuk.

Épen jött ki a mamája, egy tisztas matróna. Arczáról mindjárt észre lehetett venni, hogy a leánya anyja. Hozzá mentem s bemutatám neki magamat. Ugy látszott arczáról, furcsának találá a helyzetet; de midőn leánya elbeszélé a történetet, jóízűen elmosolyodott rajta.

— No semmi. Majd kimossa Ella. Addig pedig tessék beszélj.

Mig mi bent ketten a mamával eszméket cserélgetünk, azalatt a kedves Ella (most már tudtam a nevét is) kalapom tisztításával vala elfoglalva.

Kis idő múlva ő is bejött.
— No a kalap már ki van tisztítva, csak száradnia kell neki.

— De hát miért fáradozott épen a kisasszony velem? Nekem őszintén szólva, meg kellett volna akadályoznom ezt.

De zavaromban elügyetlenkedtem a dolgot. Verést érdemelnék érte.

— Sohase töprenkedjék azon — szolt ő — hozzá vagyok én a dologhoz szokva. A fő az, hogy az ön kalapja tiszta legyen.

— Köszönöm szíveségét kisasszony!

— Különb — szolt a mama — tán szükségtelen is mondanom: ez az én leányom Ella, és V. P. ur az államképezde növendéke.

— Igen? Akkor kétszeresen örvendek. Egy hét múlva mi is hozzá leszünk kötve a képezdehez, a mennyiben édes anyám épen ma

kell küzdeni a megye, az önkormányzat ezen ősi hajlékának politikai életéért. *)

Viczmány Ödön.

A felekezeti néptanítók állapotáról.

Ugy hiszem, hogy most, midőn a létért való küzdelem heves tusája oly elkeseredetten foly, nem lesz időszerűtlen bár röviden, csupán egy pár vonással ecsetelni egy oly társadalmi osztály anyagi helyzetét, mely Magyarország kulturális előmozdításának kétségtelenül egyik lényeges eszköze gyanánt szerepel. Értem a felekezeti néptanítók osztályát.

Igen találóan mondja egy régi közmondás, hogy: „quem dii oderunt, paedagogum faecerunt.“ Oly sarkigazság ez, melyről alapos meggyőződése csak annak lehet, ki életét a néptanítói pályának szentelte. Hiszen hány ember van még most is, ki midőn életének tavaszát a népnevelés szent oltárain fecsérte szét: koldusbottal elasztott kezében egy jobb hazát meg keresni; s az, ki az emberiség ezreinek osztotta a lelki tápot, remegő ajkakkal egy százsorta megérdemelt darabka kenyérért esdekel, melyre fájó szívének véres könyei hullanak. Ez a jutalom, melynek eléréseért egy életet áldozott fel. Megtakarított kincse a tapasztalás; boldogítása azon meggyőző öntudat, hogy szívének minden dobbanása az emberiség érdekében történt.

Vagy tekintsünk szét elfogulatlanul e dusan megáldott, ezen, egykor Kanaánnak nevezett ország ezeket meghaladó felekezeti néptanítóinak során, s mindenütt, vagy legalább nagyobb részben azon szomorú tapasztalatokra jutunk, hogy annyijok sincs, miből mindennapi élelmöket megszerezhetnék. Különösen ellehet ezt azokról mondani, kik az ország északi megyéiben tengetik csaknem nyomorult életüket, hol összes évi jövedelmük alig haladja meg némelykor a 160 frtnyi összeget. Más kereset forrásuk pedig nincs, és a törvények értelmében, nemkülönbön állásuknál fogva, nem is lehet.

Korunk a haladás korszaka; megköveteli tehát — méltán és jogosan — minden egyes néptanítótól, hogy lépést tartva vele, megszerezze mindama kellékeket, melyek nélkül neki, mint ki a felvilágosodottság terjesztésére van hivatva — existálni lehetetlen. De hogy a fent jelzett körülmények között, ha ezekhez még vagy 4—6 gyermek neveltetéséről is kell gondoskodnia, hogyan boldogulhasson: azt kevesen akarják tudni.

Mindenesetre elismerjük azt, hogy oly nagy méltánylást nem vindikálhatunk magunknak, mint azok, kik magas tudományuk, szakképzettségük, fényes állásuk s ebből kifolyólag nagy befolyásuk által a hazának hasznosabb polgárait bizonyultak be; de egy kis figyelmet, nyomasztó anyagi helyzetünk némi javítását — nyenyit talán mi is megérdemelnénk. Ezt az országnak saját reputációja érdekében is meg lehetne tenni.

*) Nem akartuk e cikket megjegyzésekkel kísérni, melyekre nézve az elsőbbségi jog különben is Z. barátunkat illeti meg. Szerk.

vállalta el a képezdeszek kosztolását. — No akkor többször is lesz szerencsénk?

— Enyém a szerencse kisasszony.

Kis idő múlva a szobaleány behozta kalapomat. Én pedig időszerűnek találtam az elmenést. Köszöntem s eltávoztam azzal az ígérettel, hogy máskor ismét teszem tiszteletemet.

Nem vagyok képes leírni azt az érzést, melyet távozásom után éreztem. Ugy találtam hogy szívem sebesebben dobog s kezdek szerelmes lenni. Ella alakja éjjel, nappal lelki szemem előtt lebegett. S a mi nálam eddigél nem történt, ábrándozóvá is lettem. Sokszor, hogy csak kedves lényét magam elé varázsoljam, perczekig elbámultam egy és ugyanazon pontra. Most már a magány nem hogy untatott volna, sőt valahányszor csak alkalmát ejtethém, mindig rohantam karjaiba. Szorgalmam lejjebb szállt, a tanórákon feltűnően figyelmetlenkedtem, szóval egész lényemből ki valék forgatva.

Elmámosodott lelki állapotom még fokozódott, mert Ellának beköltözködték a képezdebe. S így szerelmem az által, hogy a kedves leányt mindig magam előtt láttam s el-eljárógaték hozzájuk többször vizitbe, még újabb és frisebb tápot nyert.

Ekkor már érzem, hogy fulig szerelmes vagyok. Bár ez az érzésem külső magaviseletemben is meglátszik, még mindig nem mertem azt előszóval elötte kinyilatkoztatni. Csak szemünk s elválásunk alkalmával forró kézszerítésünk adott jelt arról, hogy szívünk egymásért dobog.

Mig végre erre is megjött az alkalom. Édes anyja, a mint kilestem — egy este látogatába ment a szomszédba s Ella csak uni solo marad otthon. Mos is emlékszem: gyönyörű nyári est volt. A hold teljes pompájában ragyogott a felhőtlen égen, ezüst sugaraival megáryozván a fák sudarait, melyeknek lombjaival a lány esti szellő tartott szerelmi légyottot.

Igaz ugyan, hogy vannak paragraphusaink, melyek a néptanítók fizetéseinek minimumát háromszáz forintban állapítják meg, valamint olyanok, melyek hátrálékainak behajtását bírságok terhe alatt szabályozzák; de e törvény sok helyütt holt betű, írott malaszt marad, melynek végrehajtásával vajmi kevesen törődnek.

Nem akarunk vádolni senkit; de könyes szemekkel nézünk a jelen nyomorából a távol sötét ködébe burkolt jövő elé s halvány ajkainkról önkénytelenül ellebben e sóhaj:

„Oh népek Istene,

Küldj egy reménysugárt!“

Rohács Gábor.

Városi ügyek.

A képviselőtestület ez évi első közgyűlését folyó hó 2-án délután 3 órakor tartotta meg, melynek tárgysorozatából kiemeljük a következőket:

Olvastattott a városi számvevőszék által mult 1885. december 5-én megállapított 1886. évi költségvetés s az e tárgyban bemutatott jelentés, mely szerint a kiadások főösszege 52490 frt 99 krban, a bevételek 35330 frt 61 krban lettek megállapítva, tehát községi pótdadó által fedezendő 17160 frt 38 kr.; továbbá, hogy a képviselőtestületi közgyűlések jegyzőkönyvei vezetéséért megállapított évi díj a számvevőszéki jelentésben kifejezést nyert indokok alapján 50 frttal emeltessék s hogy a községi pótdadók behajtása a gazdasági egyensúly fentarthatása szempontjából a legerélyesebben eszközöltessék.

A felolvasott költségvetés a számvevőszéki jelentésben foglalt indokok alapján azzal fogadtatik el, hogy a kiadások közé pótköltségvetés alakjában egy halottas-kocsi beszerzésére 600 frt felvétetni ezennel elrendeltetik s az ekként bemutatott rendes és kiállítandó pótköltségvetés alapján a községi pótdadókulcs a földadó minden forintja után 26%-ban, a többi adónemek után 30%-ban megállapítatik és törvényhatósági jóváhagyás végett bemutatandó.

A számvevőszéki jelentésben foglalt határozati javaslat 2. és 3. pontjai elfogadásával a képviselőtestületi jegyzőkönyvek vezetéséért eddig megállapított összeg 50 frttal a f. évi január 1-től felemeltetik és ezen 50 frt a költségvetés kivetési fölöslegére utaltatik és utasittatik a város-elöljárósága, hogy a gazdasági egyensúly fentarthatása szempontjából a községi pótdadók behajtását a legerélyesebben eszközölje.

Olvastattott Lenkey Mihály és társainak a boglyoskai szőlők alatt lévő terület vízsteher melletti átadása tárgyában beadott kérvénye.

A tárgyalás során a terület megváltása iránt nézeteltérések merülvén fel, elnöklő főbíró által a névszerinti szavazás azon körülményre, valjon érdekelt szőlőtulajdonosok egy-egy négy-szögöl megváltási ára fejében 20 vagy 30 krt fizessenek, elrendeltetett; a 20 krt. megváltási ár mellett szavaztak: dr. Schön Vilmos, dr. Erényi Jakab, Jelenek Adám, Rider Engelbert, dr. Sebeök Antal és Zinner Henrik — a 30 krt. megváltási ár mellett szavaztak Vályi István, Bydeskuthy Sándor, Stich Lajos, Bánóczy Kál-

gott a felhőtlen égen, ezüst sugaraival megáryozván a fák sudarait, melyeknek lombjaival a lány esti szellő tartott szerelmi légyottot.

Midőn a mama eltávozott, rögtön siettem Ellához. Mielőtt azonban benyitottam volna hozzá, bekukkantam az ablakon. Ella melázott, hol hátradólt székében, hol tenyerébe rejté arcját. Aztán felállt s rákezdte avval az igazi érzéssel, mely csak a valódi lángoló szerelemnek a sajátja, azt a nótát, hogy:

„Várom, várom a rózsámat, de nem jó,

Kopogtatnak ablakomon, de nem ő.“ stb.

Erre megzörgettem az ablakot s rögtön benyitottam. Annyira meg volt zavarodva s kikelve lényéből szegény, hogy szólni sem tudott, csak karjaimba omlott; ajkunk pedig egy végtelen hosszú édes csókban forrott össze. Szerelmünk ekkép nem cikornyás, értéknélküli szavakkal, hanem a föld legtisztább csókjával lön megpecsételve.

Boldog életet élünk mi aztán egy évig. Mindig adtunk egymásnak találkat, a hol magunkat kiszerelemkedhettük.

De utóvégre ennek is vége szakadt. Nekem mennem kellett. A kursus letelvé: ott kellett hagynom P—ot. Pedig hogy szerettem volna ott maradni egész halálomig.

A kik végeztünk, eltávozásunk előtt összegyűltünk az utolsó vacsorára, eldanoltuk. hogy: Lesz még virág a rózsafán,

Meglátjuk még egymást talán

Isten hozzád édes, Isten hozzád kedves

Pályatársam!

Ezután szélyelmentünk hirdetni az ígét 300 forintokért.

Bucunk Ellával felette érzékeny volt. Sirtunk mindaketten, mint a záporosó. Térdre-

Folytatás a mellékleten.

tinót bitangban talált, — felhivatnak ennél fogva a községek bírái, miszerint ezen körülményt községekben szokott módon közhírré tenni, s ha e tinó tulajdonosa feltalálhatná, az illetőt hivatalomhoz utasítani kötelességöknek ösmerjék.
S.-a.-Ujhely, 1885. évi december 29-én.

Br. Gaizler,
h. s. szolgabíró.

16331. szám.

Zemplénmegye alispánjától.

Tekintetes szolgabíró ur!

A nmltságu m. kir. honvédelmi ministeriumnak az állandó vegyes felülvizsgáló bizottságok 1886. évi működési határidejének megállapítása tárgyában kiadott körrendeletét tudomás és alkalmazkodás végett kiadom.

S.-a.-Ujhely, 1885. deczemb. 19.

Matolai Etele,
alispán.

(Másolat.)

59644. sz. Zemplén vármegye közönségének. A Kassán szervezett állandó vegyes felülvizsgáló bizottságra nézve tett és alább olvasható kivétellel, a következő napokon fognak egybegyülni: januárius 5-én, februárius 4-én, márczius 2-án, április 9 és 10-én, május 3 és 4-én, június 4 és 5-én, július 2-án, augusztus 3-án, szeptember 2-án, október 8 és 9-én, 22 és 23-án, november 3 és 4-én, december 2-án.

S ezen felülvizsgáló bizottságnak polgári elnökévé a jövő 1886. évre általam felkértem Dar-

vas Imre Abauj-Torna vármegye és Kassa szab. kir. város főispánja.

Felhivom ennél fogva a törvényhatóságot, hogy ezen rendeletet tartalmát saját területén haladék nélkül tegye közhírré. S egyuttal meghagyom a törvényhatóságnak: hogy az illető felülvizsgáló bizottság polgári elnökét, minden hónapban és legalább nyolcz nappal a kitzított határidő előtt pontosan értesítsék arról, vajjon fognak-e és hányan fognak, akár a hadkötelesek, akár ezeknek megvizsgáló férfiak, rokonai elővezettetni. Sőt ezen értesítés azon esetben sem mulasztandó el, ha valamely hónapban senki sem vezetettnek felülvizsgálatra, nehogy különösen a felülvizsgáló bizottság székhelyeitől netalán távolabb lakó bizottsági tagok az állami pénztár terhére a székhelyen hiába még akkor is megjeleni kénytelenítessenek, a midőn felülvizsgáló egyének nem létében, a felülvizsgáló bizottságnak semmi teendője nincsen. Azon esetben tehát, ha ezen értesítés elmulasztása következtében a felülvizsgáló bizottság egybeüléséből hasztalan költségek keletkeznek, a mulasztásban hibás tisztviselőt leszek kénytelen felelősségre vonni, s esetleg az állami pénztár kártalanítására szorítani. A felülvizsgáló bizottságok, némely törvényhatóság részéről, aránytalan mértékben szaporítottak az által, hogy több községből a felülvizsgálóra kijelölt hadkötelesek mellé nagy számú kísérők rendeltettek ki, s a szállítás csaknem minden egyes községből elkülönítve eszközöltetett. Uta-

főleges költségek elhárítása tekintetéből hatályosan intézkedjék az iránt, hogy a felülvizsgálóra rendelt egyének, vagy az elővezetéssel megbízott járásbeli tisztviselőnek lakhelyén, vagy a körülményekhez s a helyek fekvéséhez képest, valamely alkalmasabb és közelébb eső helyen összpontosítottatván, s ott a járásbeli tisztviselő vagy annak helyettese által, a személyes azonosság megállapítása után a községbeli kísérettől átvétetvén, a felülvizsgáló bizottságok csak a legszükségesebb számra szorított felügyelők kíséretében és együttesen szállítottassanak el. S ugyan ezen módozat alkalmazandó azon esetben is, ha ugyanazon egy időben, több sorozó járásból, egyszerre történik a felülvizsgáló egyének elővezetése. Elvárom tehát a törvényhatóságoktól: hogy a felülvizsgáló egyéneket költségkímélés tekintetéből lehetőleg egyszerre és együttesen fogják az illető felülvizsgáló bizottságok elé vezetettetni. Az állandó vegyes felülvizsgáló bizottságoknak eddigi területi köre, a sorozó járasok újabb szervezése folytán, a törvényhatóság meghallgatása mellett általam némileg megváltoztatvatván, az erről szóló kimutatás legközelebb szét fog küldetni. Budapest, 1885. decz. 10. Fejérvary s. k. honv. minister.

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos

BORÚTH ELEMEÉR.

Főmunkatárs **FARKAS BERTALAN.**

H I R D E T M É N Y E K.

MEGHÍVÁS.
S.-a.-ujhelyi polgári takarékpénztár és hitelegylet

t. cz. részvényesei tisztelettel meghivatnak
a folyó évi február hó 7-én délutáni 2 órakor
az intézet helyiségében tartandó
XIII-ik évi rendes közgyűlésre.

Tárgyalási sorrend:

- I. Az igazgatóság.
- II. A felügyelőség évi jelentése.
- III. Az 1885-iki mérleg és osztalék feletti határozat.
- IV. Az igazgatóság jelentéses előterjesztése Dutkiewicz Medárd ur a mult közgyűlésen tett indítványa felett az alaptőke leszállítása tárgyában.
- V. Az alapszabályok némely §-ainak változtatása.

Az igazgatósági jelentés és az évi zárszámla nyolcz nappal a közgyűlés előtt az intézet helyiségében megtekintés végett kifüggesztetik.

Kelt S.-a.-Ujhely, 1886. január hó 6-án.

Az igazgatóság.

3239. sz.
1885.

Arverési hirdetményi kivonat.

A szerencsi kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Hamar Ferenc végrehajtónak, Feldheim Izidor végrehajtást szenvedő elleni 1200 forint tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a szerencsi királyi járásbírósa területén lévő Bekecs község határában fekvő a bekecsi 67. tjkvi 110-111. hr. sz. 43. ö. i. belsőség 920 frt, ugyanezen tjkvben felvett 1/2 urb. kültelekből Feldheim Izidor birtok illetőségre 1250 frt, a bekecsi 144. tjkvi 278-279. hr. sz. 127. ö. ir. belsőségre 320 frt, bekecsi 238. tjkvi 1/4-ed kültelekre 543 frt és végre 246. tjkvben felvett 1/4 urbéri kültelekre 526 forint ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fenebb jelölt ingatlanok az 1886. évi január hó 27-ik napján délelőtti 10 órakor Bekecs község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alól is eladatni fog.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át vagyis 92 forint, 125 forint, 32 forint, 54 forint 30 krajczár, 52 frt 60 krajczárt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi novemberhó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Szerencsen a kir. jbróság mint telekkönyvi hatóságnál 1885. évi november hó 15-ik napján.

Füleky
kir. járásbíró.

246. szám.
vk. 1885.

Arverési hirdetmény.

Alólírott kir. bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy Eppinger Lázár bpesti kereskedőnek Grünstein József zemplén-szinnai lakos ellen 96 frt 61 kr. tőke s törvényes járuléka erejéig a budapesti kir. ker. és váltó tszék által 41644/885. sz. a. elrendelt kielégítési végrehajtási ügyében, a homonnai kir. jbróságának 1766/1885. számú végzése következtében Zemplén-Szinnán 1885. évi augusztus 24-én bíróság lefoglalt 328 frt 90 krra becsült házi butorok, életnemünk és tehenekből álló ingóságok felperesi ügyvéd kérelmére **1886. évi január hó 12-ik napján** délelőtti 9 órakor Zemplén-Szinnán alperes lakásán bírói árverés útján készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsárán alól is elfognak adatni. Kelt Homonnán 1885. évi december 24-én.

Demechky József,
bir. végrehajtó.

T. k. 4873. szám.

Arverési hirdetményi kivonat.

A homonnai kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Brunn Leopold n.-mihályi és Hellingner Ignác homonnai lakos végrehajtóknak Krisko István homonnai lakos végrehajtást szenvedő elleni 192 forint, 117 frt 90 kr., 103 frt és 127 frt tőke követelések és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényes község határában fekvő, a homonnai 265. sz. tjkben A. 1-4. sorszám alatt foglalt Krisko István tulajdonánál felvett ingatlanra az árverést 1006 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fenebb megjelölt ingatlan az 1886. évi márcz hó 18-ik napján délelőtti 9 órakor a homonnai kir. jbróság mint telekkönyvi hatóság hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alól is eladatni fog.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10% -át vagyis 100 forint 60 kr készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügy minisztr. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Homonnán a kir. jbróság mint telekkönyvi hatóságnál 1885. évi december 22. napján.

Szilágyi Béla, kir. aljbró.

13-

Öltöny szövetek

csak is artós gyapjuból, egy középtermetű férfi számára

3.10 méter 4 frt 96 kr. jó minőségű gyapjuból,
egy 8 " " jobb " "
öltönyre 10 " " finom " "
12 " 40 " egész finom "

Utazó-Plédék darabja 4, 5, 8 egész 12 frtíg.

Legfinomabb öltönyök, nadrágok, überziher, kabát és esőköpeny szövetek, tüffel, loden, commis, kammgarn, cheviotok, női kendők és tekeaszalt terítők, peruvien és doskingokat ajánl

Stikarofsky Joh.

gyári raktára Brünben. — 1866

Minták bérmentve. Minta lapok a szabó mester uraknak bérmentlenül. Utánvételes küldemények 10 frton felül bérmentve.

Szövetraktáram 150,000 frt értéket képvisel és magában értendődik, hogy világra szóló kereskedésben igen sok szövet maradványok 1-5 méter hosszú vannak, tehát kénytelen vagyok ily maradványokat jóval a gyári áron alól eladni. Minden józan gondolkodású ember fogja látni, hogy ily kis maradványokból minták nem küldhetők, mert egynehány száz minta megrendelésénél rövid idő alatt semmi sem maradna meg, ennek következtében az tiszta család ha szövetkereskedők azt hirdetik minták egész tekercs szövetből küldenek, ezek eljárása tehát minták előtt megfogható. Maradványok, melyek a mindenki előtt megfogható, kicseréltetnek, megrendelő izlésének meg nem felelnek, kicseréltetnek vagy a pénz visszaküldetik. Levelezések elfogadtnak magyar, német, cseh, lengyel, olasz és francia nyelven.

TK. 3226. sz.
1885.

Arverési hirdetményi kivonat.

A homonnai kir. járásbírósa mint tkvi halóság közhírré teszi, hogy a felső-zempléni kölcsön- és takarékpénztár mint a volt homonnai takarékpénztár jogutódja végrehajtónak Freitel Izsák végrehajtást szenvedő elleni 528 frt 83 kr. hátralékos tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék (a sztropkói kir. járásbírósa) területén lévő Hocska községe és határában fekvő a hocsai 20. sz. tjkvben A. I. 1-35. sorszám alatt foglalt 1/4 volt urbéri bel- és kültelekből fele részben Freitel Izsákot 1/4 volt urbéri kültelekből fele részben Freitel Izsákot 186 frt kikiáltási részben Freitel Izsákot illető jutalékra 186 frt kikiáltási árban, valamint a hocsai 34. sz. tjkvben A. I. 2-8, 10-15. és 17. sorszám alatt foglalt s Freitel Izsák tulajdonánál felvett 3/8 volt urbéri kültelekre 279 frt kikiáltási árban az árverést 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügy minisztr. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Homonnán, a kir. jbróság mint tkvi hatóságnál 1885. évi december hó 22. napján.

Szilágyi Béla,
kir. aljbró.

A s.-a.-ujhelyi népbank mint takarékpénztár

által, 1886. évi február hó 2-ik napján délután 3 órakor a bank helyiségében tartandó XVI. rendes évi

KÖZGYŰLÉSRE

a részvényesek megjeleni tisztelettel felkéretnek.

A közgyűlés tárgyai következők:

1. Az igazgatóság évi jelentése az 1885. év üzlet eredményéről.
2. A felügyelő-bizottság erre vonatkozó jelentése.
3. Az 1885-ik zárszámla és mérleg megállapítása.
4. Az 1885. évi osztalék megállapítása.
5. Az alapszabályok 37-ik szakasza értelmében megürülendő igazgatósági tagok helyeinek választás utján betöltése.
6. Az alapszabályok értelmében teendő indítványok feletti határozat.
7. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság részére kiadandó felmentési határozat hozatala.
8. A közgyűlés jegyzőkönyvének hitelesítésére két részvényes tagnak megválasztása.

Végre közhirrre tétetik, hogy az 1885. évi zárszámla megtekintés végett 1886-ik év január hó 20-ik napjától az intézet helyiségében kitéve leend.

Kelt S.-a.-Ujhelyt, 1885. január 1-én.

Az igazgatóság nevében:

Nyomárkay József s. k.

vezérigazgató.

1—3

HIRDETMÉNY.

A s.-a.-ujhelyi takarékpénztár

1886-ik évi január 24-én délelőtt 10 órakor az intézet helyiségében évi

RENDES KÖZGYŰLÉST tartand.

T á r g y a i:

1. Az 1885. évi üzlet iránti igazgatósági és felügyelő bizottsági jelentés.
2. Az évi mérleg s osztalék megállapítása s ennek nyomán az igazgatóság részére a felmentvény megadása.
3. Egyéb indítványok tárgyalása.

Mely közgyűlésre a részvényes urak tisztelettel meghivatnak. *)

Kelt S.-a.-Ujhely, 1885. december hó 28-án.

Évva András,

intézeti elnök.

*) 17. §. A közgyűlésben résztvenni akaró részvényes tartozik részvényét a szelvényekkel együtt legalább is 24 órával a közgyűlés előtt az igazgatóságnál szavazás-jegy és nyugta ellen letenni.

Melléklet a „Zemplén“ 2-ik számához.

mán, Nagy Béla, Farkas Lajos, Bartko József, Moskovszky Ignác és Ujfalussy Endre képviselő testületi tagok, ekként 6 szavazat ellenében megváltási ára 30 krban ezennel megállapították s mennyiben ezt folyamodók elfogadni háljandók lesznek, a szerződések megkötésével és bemutatásával a város ügyésze megbízatik.

Olvastatott Gyurisza József rendőr tizedesnek eddigi szolgálatának jutalmazása s a jövőre nézve havi illetményének felemelése tárgyában beadott kérvénye.

Folyamodó kérelmének hely adatván, részére a múltban tanúsított tevékenységéért 20 az az husz forint jutalomdíj megszavaztatik, f. évi január 1-től kezdve pedig havi illetéke 2 azaz két forinttal emeltetik, utasítván a pénztár, hogy a megszavazott 20 frt jutalomdíjat folyamodó szabályszerű nyugtájára fizesse ki, a havi illetékének 2 frttal történt emelését jövőre nézve vegye tudomásul s a kifizetés tekintetében ehhez alkalmazkodjék.

A kérvényéhez csatolt bizonyítvány pedig, mely szerint folyamodó a múlt 1885. évi november 17-én dr. Ganzler Lajos házában leégése alkalmával a házból Glük Sámuel gyermekét saját életének veszélyeztetésével kihozta és életét megmentette, felsőbb helyeni figyelembe vétel végett leendő jelentés tétel tekintetéből az előjárásnak kiadatik.

Olvastatott a Deák-utcában és a klastrom előtti téren létesítendő járda építési költségeinek az egyes háztulajdonosok által házadójuk arányában leendő fedezése tárgyában megtartott hozzájárulási tárgyalás alapján hozott előjárásági határozat.

A felolvasott határozat elfogadhatván, megerősítés végett a járási szolgabírói hivataloknak bemutatandó.

Utasítatik egyidejűleg a város előjárásági, hogy a kérdéses utcákban a járdát egyelőre csak a klastrom kapujáig készíttesse ki, s hogy a Csillag-utca kikövezése is rendbeszedése tekintetéből a készitendő terv és költségvetés alapján az előmunkálatokat mielőbb tegye meg.

Meghívás.

A s.-a.-ujhelyi dalárda f. évi január hó 20-ik napján d. u. 5 órakor a megyeház kistermében rendes tisztújító közgyűlést tart, melyre az egy-let összes pártoló és működő tagjai, valamint a dalárda iránt érdeklődők, tisztelettel meghívattak.

Kelt S.-a.-Ujhelyben, 1886. évi január 5-én.

Dókus Gyula s. k. Füzesséry Ödön s. k.
egyl. elnök. egyl. titkár.

Különfélék.

(A zempléni megyei kaszinó) ma délután ismét tisztválasztó közgyűlést tart. Ma egy hete a tisztikar és választmány nagy többséggel lett megválasztva, azonban az elenyészően csekély kisebbségnek oly formahibákba való tapintatlan

mulva esküdtünk örök hűséget egymásnak. Én megígértem neki, hogy mielőtt jó állomáshoz jutok: rögtön nőül veszem; ő pedig megfogadta, hogy hű lesz hozzám a sirig! Még egy bucsucskó s elváltunk ama boldogító tudatban, hogy örökre egymáséi leszünk.

Igyekeztem is, mielőtt kimentem, hogy becsületetes állásba jussak. De hajh! ebben a kedves országban, hol a lovagnak darabját 120 ezer forintért is veszi az állam, a tanítónak mindenütt csak 300 frt jutott. Így lón, hogy megfeszített utánjárásom dacára sem valék képes jobbacska állomáshoz jutni.

Kimondhatatlanul fáj ez nekem. Nem azért, mintha az én csekély személyem keveselte volna azt a 300 frtot, — hiszen sanyaru viszonyok közt növekedvén fel, nagy igényem nem lehetett, — hanem Ellát nem akartam az előtte szokatlan nyomornak kitenni.

Levelemben hangsúlyoztam is ellőtte a helyzetet s előadtam neki, hogy várjon még egy, két évig, felmegyek Budapestre, leteszem a tanári vizsgát s akkor egymáséi leszünk.

Ő szegény megnyugodott ebben is, mint mindenben, a mi tőlem eredt. Épen szeptember volt: a tanév kezdete. Reménytől dagadt kebellem mentem Budapest felé. De mint a példabeszéd mondja: ember ter- ves, Isten végez. Minden kondíció nélkül csak félévig bírtam ki a dicsőséget s ott kellett hagy- nom a magyar metropolist.

Most már nemhogy közelebb mentem volna, a célhoz, hanem attól még távolabb estem, a mennyiben még azt is elvesztém, a mivel eddig bírtam: állomásomat.

Mig dolgom ekképen vajudtak, azalatt Ella édes anyjától is kaptam levelet, hogy komoly czélom-e elvenni leányát. En többször biz-

kapaszkodása miatt, mely társadalmi téren legalább is szokatlan, — sértett önézettel mondott le a nem keresett megtiszteltetéséről s idevágó jogát visszaadta a közgyűlésnek. Hogy ma mi fog történni, előre meg nem mondhatjuk, hanem annyi bizonyos, hogy a többség el van határozva inkább különválni, mint azon irányzatnak meghódolni, mely, — bárminő szándék me- zét öltse is magára, kisebbségi származását el nem takarhatja. Egyébiránt bizunk az elnök főispán tapintatosságában, viszont a társadalmi érdek elvárja azoktól, akik a sajnálatos kontro- versziát felidéztek: hogy a „nagyobb világosság“ kedvéért nem fognak ismét égő gyertyával járni a löporos hordó körül.

(A f. hó 16-án) tartandó közcacsora iránt nagy az érdeklődés, melyből a jótékony cél érdeklődés kívánt eredmény várható. A női ipariskola női bizottsága legközelebb tartott ülésében a közcacsora részleteiről intézkedett, a mely rész-letek legörvendetesebb része a közcacsora iránt érdeklődő közönségre nézve, hogy valamint az ételek úgy a közönséges italok áraik is g e n mér- sékelten állapították meg és határozatilag kimon- datott, hogy azon hölgyek, akik az elarusitást szivesek magukra vállalni, az étlapon megallapi- tott arakon felül magasabb fizetéseket el nem fogadhatnak; azok, akik talán a jótékony célra felülfizetni óhajtanak, azt a belépti jegyek meg- váltásánál tehetik. Megemlítjük még azt is, hogy miután Mányi Lajos helybeli zenész Lembergől a közcacsorára haza jön, a rendező bizottság őt fogadta meg, tehát a közcacsorán a Mányi Lajos zenekara fog közreműködni. A rendezésre 15 fia- tal ember kéréstett fel, akik mindent elkövetnek a közcacsora sikere érdekében, s amint a közhan- gulatot ösmerjük, az el sem fog maradni.

(Társas estély.) A főherceg Károly Lajos nevével viselő ulánus ezred Nagy Mihályban állo- mászó tisztikara f. h. 18-án Steinhardt szállójá- ban tánczcsal egybekötött társas estélyt, másnap pedig délután 2 órakor a katonai zenekar közre- működésével a szomszédos Mocsár község nyu- gati részén elterülő jegen ugynevezett „jégünne- pély“-t rendez, melyre a meghívók már szétkül- dettek. A nevezett ezred ujhelyi tisztikara egye- sülte a honvéd tisztikarral szintén tegnap este tartotta 3-ik társasestélyét a „Magyar Király“ táncz helyiségében. Az estély népes volt és mint a többi is kedélyesen folyt le, tanuságul azon szívélyes viszonynak, mely városunkban a polgári és katonai elem között uralkodik.

(Közcacsora Tokajban) Tokajból írják la- punknk, hogy ott f. hó 5-én az ujjonnan alakult kaszinó megnyitása alkalmából, a kaszinó tagjai a „Nagyvendéglő“ termeiben kitünően sikerült közös vacsorát adtak, melyben Tokaj intelligenci- ájának színe-java résztvett. Észrevehető volt ugyan, hogy a mulatságtól sokan elvontak ma- gukat, a jelen voltak mintegy hetvenen lehetnek; de ez a jó kedély és vidámság hőmérőjét leg- kevésebb sem szállította lejjebb s az izletes vacso- rát a társaság minden tagja a legjobb étvágygyal költötte el. Vacsora alatt Bergler Gyula prépost Román János járásbíróért, ez pedig az összegyűlt társaságért emeltek poharat; Rác Ernő bírósági

tatám, hogy nincs messze az idő, mikor szavai- mat realizálhatom.

Ella édes anyja — úgy látszik — nem vala ily bizonyosan, nesze semmi, fogd meg jól féle válasszal megelégedve; azért megszakitá velem a diplomáciai összeköttetést s ultimátum- ként Ellát minden tiltakozása s könyörgése da- czára oly emberhez erőszakolta, kit absolute ki nem állhatott.

Ettől fogva megszakadt köztünk minden közlekedés. Én ettem a nőtlenség keserű kenyé- rét, Ella pedig szenvedte a kényszerített házasa- g gyötrelmeit. Utóljára, mivel Ella férje olyan ide-oda kóborló vízlecsapoló kultur mérnök volt azt se tudtam merre vannak merre járnak.

Nemsokára ezek után a „Budapesti Köz- löny“ több rendbeli tanítói pályázatott hozott. Próbáljuk meg, gondolám magamban — hiszen azt mondják, hogy néha a kápanyél is elsül, és beadtam pályázatomat. Két hét múlva kezembem volt a kinevezés. Budapesti tanítóvá lettem. Most már volt állásom, de nem volt Ellám. — Mily kegyetlen is a sors, akkor adta kezembe a ke- gyetlent is a sors, akkor adta kezembe a ke- gyetlent, mikor már nem vala azt kívül megosz- tanom!

No de azt mondják, az idő mindent meg- gyógyít. Magamon is tapasztaltam ezt. Lassacs- kán kezdtem megnyugodni végzetemben, midőn egy nem várt szomorú esemény ismét felkorbá- egy nem várt szomorú esemény ismét felkorbá- csolá nyugodt kedélyemet. Ugy karácsony táján csolá nyugodt kedélyemet. Ugy karácsony táján ugyanis kapok egy vidéki barátomtól levelet, ugyanis kapok egy vidéki barátomtól levelet, hogy menjek ki hozzá az ünnepekre, A hely nagyon közel lévén Budapesthez, nem sokat te- nagyon közel lévén Budapesthez, nem sokat te- nekótíriáztam, hanem felszedtem a sátorfát, beve- ketóriáztam, hanem felszedtem a sátorfát, beve- tétm magamat egy bérkocsiba s lerándultam, — tetem a megfeszített munkától kifáradt tagjaimat, Az illető falun lépésben kellett menünk,

joggyakornok Tokaj szép hölgyeinek egészsége- ért ivott. Mikor aztán a gyomorral szent lett a béke: a társaság komolyabb része Tokaj világ- híru nedujének élvezete mellett rövidítette a per- ceket, a nemes fiatalság pedig „more patrio“ tánczra kerekedett s Hamza Náci jól szerve- zett zenekara mellett járta a frisset lassuval ve gyitve, mint ezt már a magyar természet hozza magával — kivilágos kivirradtig. A négyeseket 26 pár tánczolta. Tudósítók a tánczoló nők közül a következők neveit jegyezte fel: Azary Róza, Heyduk Ilona és Irén, Nagy Ida, Zákó Emma kisasszonyok, továbbá: Ambrózy An- talné, Dienes Barnáné, Fried Lajosné, Galgóczi Ödönné, Ghél Györgyné, Kálmán Lajosné, Kozma Jánosné, Krajnyák Gézané, Reiner Dezsőné, Timkó Miklósné stb. urnők. Még egy pár ilyen társas estély s a tokaji téli saisonra az irigység sem mondhatja rá, hogy meddő volt.

(Jótékony célú) farsangi mulatság. A sáros- pataki akadémiai ifjuság február hó 6-án Dr. Kun Zoltánné urhölgy védnöksége alatt, felerész- ben a jogászegylet alaptökeje, felerészben a ti- száninni ev. ref. egyházkerület „papi özvegy- árva-gyámintézet“ pénztára javára „akadémiai részvényes bált“ rendez. A meghívók már a na- pokban szétküldettek. Személyjegy 1 frt, csal- ládjegy 3 frt. A rendező bizottság névsora a bál sikeréről előre is kezeskedik s a nemes czél ér- dekében mi is azt kívánjuk, hogy e társas-estély minden irányban a lehető legsikerültebb legyen.

(Vadászat.) A mint a vadászati tilalom ideje közeleg, azon arányban fokozódik vadász- inknál a szenvedély is a szabad napok kihasz- nálására. Jövő hó 2-ika a vadászok hamvazó- szerdája, amikor puska, tarisnya szegre kerül s ott marja a rozda „zöld farsang“-ig, melynek „oculija“-ja a vadászat egyik legköltőibb szezon- ját nyitja meg: a szalonka vadászatot. Az elmúlt héten Hammersberg Jenő kir. törvényszéki elnök adott o.-liszka birtokán hajtóvadászatot, melyben distingválta társaság vett részt s 51 nyul elejtésé- vel zárta le a nap mulatságát. Tegnap ismét Meczner Béla barátunknál Radon, ma pedig Szerviczky Ödön barátunknál Szomotoron nyert folytatást e férfias kedvtelés melynek eredmé- nyét — hogy az annalisokban nyoma „legyek“ közelébb fogjuk regisztrálni.

(A kassai ügyvédi kamara) múlt szerdán délután tartotta rendkívüli közgyűlését, melyben a köztörvényhatóságokról szóló törvényjavaslat ismert 54 szakasza ellen az országgyűléshez in- tézendő felirat szövege meg lett állapítva. Ugyancsak a kamara közzé teszi: miszerint dr. Ligeti Ernő S.-a.-Ujhely, Miladinovics Tivadar Homonna; dr. Roth Jakab és dr. Blázy Kálmán Kassa székhellyel az ügyvédek lajstromába fel- vettek; továbbá hogy Csorba Károly kassai és Kossuth Samu szerencsi ügyvédek elhalálozás folytán a lajstromból kitorúltettek.

(Nyomasztó viszonyokról) panaszkodik min- denki de azért a karneval erszenyirtó mulatságai egymást érik mindenfelé s a fényűzés a táncz- kedvvel összelelkező szemébe vigyorognak a gon- dok és aggodalmaknak. Semmi kifogásunk a pezsgő vér ily farsangi nyilvánulásai ellen, a

mert egy temetési menet haladt előttünk. A me- net helyenként meg-megállt. énekelni. Bosszan- tott a dolog, hogy akarva, nem akarva temet- sen kell lennem; azért leszállottam, hogy utat török magamnak a tömegen keresztül s gyalog megyek barátom lakására.

A koporsó mellett haladva, önkénytelen rávetém szememet, s Ella nevétt pillantottam meg rajta. A következő percben elsötétült előt- tem a világ s ájultan rogytam le a földre. Mikor aléltságomból magamhoz jöttem, már barátom házában találtam magamat.

Itt elbeszéltek, hogy Ellák egy éve lak- tak a faluban. Rosz élet volt köztük. minckor- vetkezménye a szegény asszony részéről egy pisztolydurranás és a férj számára ez a gyászos temetés lett.

Azt gondoltam, hogy a szívem a nagy fájdalomban mindjárt ketté hasad. Dühömben ki akartam rohanni, hogy agyonlövöm rögtön azt a semmiházi, nyomorult vízlecsapolót, ki egy angyali lényvel oly komiszul mert banni. De barátom karja s jóakaratu rábeszélése visszatartott ettől a satisfactiótól.

Persze a karácsonyi vakációból nem lett semmi. Nem akarván barátomnak és családjának feldult lelki állapotommal boldog ünnepeket megzavarni, jó napot köszöntem nekik s feljöt- tem Budapestre.

Itten erős lázba estem.

Betegségemből felépülve gyakran veszem észre, hogy barátaim beszédemet szánakozó mo- solylyal kísérik. Ha pedig az utcán megyek, gyakran hallom az utánamjövőköt egymásközt sugdosni: itt megy egy csendes bolond!

bachanáliának is meg van jogosultságuk, de amidőn azt halljuk, hogy Kassán, Miskolczon és egyebütt a nemzeti művelődés egyik hatalmas tényezője: a színészet általános részvétele folytán a bukás örvényéhez közeledik s a közöny indokul a nehéz anyagi viszonyokat állítják a panaszkodó muzsa elé, — akkor az ily forszírozott dinom dánomok azon feltevésnek engednek helyet, hogy mesterséges ürügyeket használnak a hazafiúi kötelesek alól való kibuváshoz. Ez pedig szomorú dolog volna. A vidéki színészet válságos helyzetét eléggé illusztrálja: hogy a kassai színigazgató közelébb kérvényt adott be az ottani színügyi választmányhoz, melyben a folytonos üres házak miatt segélyért folyamodik. A választmány belátva a kérvény jogosultságát, felhívást bocsát ki s a közönséghez fog apellálni, hogyha egyébert nem, a város régi jó hirneve érdekében ne engedje az idény derekán elbukni a színészetet.

(A s.-a.-ujhelyi dalárda) választmánya a mult kedden tartott ülést, mely alkalommal elhatározott, hogy az évi rendes közgyűlés, melynek egyik fontosabb tárgyát a tisztviselők megválasztása fogja képezni, folyó hó 20-án tartatik meg; elhatározott továbbá, hogy a dalárda rövid időn egy hangversenyt fog adni hogy a pécsi országos dalárversenyen való részvétel költségeihez megkivántató tőkéjét ez által is gyarapítsa.

(Az utcai világitás) — mint erről bárki is meggyőződhetik — szembetűnő metamorfozison ment át. A lámpák mennyiségében nem történt ugyan változás; mindamellett az általok árasztott fényt, az előbbeni világitáshoz képest majdnem tiszszerezettnek mondhatjuk. Egy lámpa 25—30 ölnyire világítja be maga körül a tért. Már idáig is azon meggyőződésre jutottunk, hogy a házi kezelés a bérbeadásnál sokkal praktikusabb; de előnyösebb is, mert bár a kétféle világitás közt óriási különbség, mindennek daczára aligha fog az a városnak többbe kerülni, mint akkor a midőn bérbe volt adva. Észlelhetők ugyan még némi hiányok, de ezek oka abban keresendő, mert az alkalmazott lámpagyújtogatók, még nem értik mesterségüket egész alaposan, idővel azonban ez is másképen lesz. Mint értesülünk, a városi előjáróság a mostani piszkos kinézésű zöld oldalúvegeket, metszett belga üvegekkel szándékozik lassanként kicserélni, miáltal a világitás oly régóta hangoztatott ügye még előbbre fog menni. A kiket e tekintetben az elismerés megillet, azoknak azt nyilvánosan is készséggel nyújtjuk.

(Ügyes Nimród.) Takács Mihály czékei erdőőr, a mult héten egy 144 kgr. sulyu vadkant ejtett el, — ez már a télen az ötödik példány, melyet golyója leterített.

(Halálozás.) Maláricsk József helybeli polgártársunkat sulyos csapás érte: fiatal nejét közelebb szakította ki a családi körből a kérlelhetlen halál. Temetése csütörtökön délután nagy számu közönség részvéte mellett ment végbe. A régóta beteg senlödött nő alig par hét mulva követte elvesztett kis fiát a sirba, másik gyermekét pedig élet és halál között lebegve, hagyta hátra. Nyugodjék békével!

(Mányi Lajos) zenekara külföldi utjából f. h. 15-én haza érkezik. A merre járt mindenütt szívesen hallgatták, tehát nemcsak meglegedve, de egyszersmind új táncdarabokkal gazdagodva tér meg tűzhelyéhez.

(Ügyforgalom) az elmúlt évben a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszéknél és kir. járásbírósnágnál. A törvényszékhez beérkezett 10477 polgári, 4197 fenyítő és 7242 teleknyvi beadvány, a kir. járásbíróshoz pedig 7320, ezek között 242 hagyatéki ügy s 4283 fenyítő beadvány nyújtott be.

(Kétezer forinttal) terhelt levél érkezett közelebb Rosnyó város árvaszékétől az itteni árvaszékhez. Az elnök átvéven a küldeményt, személyesen vitte a pénztárnokhoz, ki azonnal felbontá, de mindkettőjük meglepetésére a kuvertből pénz helyett egy csomó összehajtogatott üres papír borult ki. Az árvaszéki elnök azonnal jelentette a dolgot az itteni postafőnökségnél s egyszersmind az esetről táviratilag értesítette a rosnyói polgármesteri hivatalt, mely azt sürgönyözte vissza, hogy itt sikkasztás esete forogfen s a gyanu az ottani irnokra esik, kit már le is tartóztattak.

(Népesedési statisztika.) A letűnt 1885-ik évben városunkban a róm. katolikusoknál született: 153 fi, 141 nő, összesen 294, meghalt 139 fi, 105 nő, összesen 244, házasságra lépett 54 pár; a helv. hitvallásuknál született: 43 fi, 42 nő, összesen 85, meghalt: 46 fi, 28 nő, összesen 74, házasságra lépett 24 pár; a gör. katolikusoknál született 63 fi, 55 nő, összesen 118, meghalt 63 fi, 54 nő, összesen 117, házasságra lépett 27 pár.

(Öngyilkossági) szándékból magába lött egy B.-Szerdahelyen állomásozó ulánus köztit. Az életveszélyesen sebesültet az itteni kórházba szállították s kevés remény van megmaradásához. Az öngyilkosság oka még eddig ismeretlen.

(Kertész János) okleveles zene-tanár e napokban városunkban megfordulván, akként nyilatkozott, hogy ha hat tanítványról biztosították, állandó lakását ide tenné által. Minthogy pedig városunk zongora-tanítókkal nincs elegendően ellátva s egy ily okleveles zene- és ének-tanító ide települését minden esetre nagy nyereség gyanánt fogadnók: erre a t. szülőket azon kérelemmel figyelmeztetjük, hogy ha öt gyermekeik zongora- és ének tanítójául megnyerni óhajtják, ebbeli kivánásukat e lap szerkesztőségénél nyilvánítani sziveskedjenek.

(A sárospataki népbank) mint szövetkezet Sylvester estéjén tartotta az üzleti évet bezáró együttes gyűlést. A felügyelő bizottság és az igazgatóság, a kezelő hivatallal együtt dolgozott 10 óra tájig a leltározással, üzleti könyvek lezárásával, pénzsámlalással s más fontos ügyek megbeszélésével és elintézésével. A szép munkának szép eredménye van. Három milliót halad e kis pénzintézet forgalma. Már ma holnap nem is lehet róla azt moudani, hogy kicsi. A tiszta nyereség több mint kétezer frrtal haladja a tavajit. Minden a legszebb rendben, pontosnak találtott. Munka után vidám vacsorához ültek az intézet ezen előljárói s egész az új évig együtt maradtak. Dr. Lengyel E. az igazgatóságot, Nemes F. a felügyelő bizottságot, Krúzsellyi Bálint a kezelő hivatalnokokat élte. Februárban a közgyűlésben az egész igazgatóság és felügyelő bizottság újra választatik. Az ügyek rendes menete, a meglepő szép eredmények a mellett szólnak, hogy jól van így a h o g y v a n.

(Petőfi legujabban feltalált.) Jacobey által festett arczképét adja ingyen mellékletül az „Ország-Világ” új évi száma. E kép sok tekintetben elüt az eddig ismert Petőfi képektől s elismerés illeti az „Ország-Világ”-ot, midőn a sok viszontagságot szenvedett festményt megmentette az enyészettől s közkincsév tette a magyar közönségnek. Az „Ország-Világ” új évi száma különben is tele van érdekes reliquiakkal. Így közli Arany Jánosnak egy kiadatlan költeményét az „Ápril 14-ikét.” melyet Arany műveinek teljes kiadásába a kiadó nem vett föl a merész hangja miatt. Közli továbbá Jókai Mórnak egy 25 év előtti új évi köszöntőjét s mit első sorban kellett volna említenünk, a lap élén hozza Kossuth Lajos nagy hazánkfiának Parlaghy Vilma által festett arczképét. Még egy arczkép van e számban, a Vámbéry Ármíné, kiről Borostyáni Nándor ír szellemes élet- és jellemrajzot. Az új évi számban két új eredeti regény közlését kezdi meg az „Ország-Világ,” mégpedig „A jégkisasszony”-t Tolnai Lajostól, „A kardos menyecské”-t Szabó Endrétől, ez utóbbit illusztrálva. A többi közleményei is mind rendkívül érdekesek. A rovatok szintén gazdagok és változatosak stb. — Az „Ország-Világ” előfizetési ára: jan — decemberre 10 frrt, jan.—júniusra 5 frrt, július—szeptemberre 2 frrt 50 kr., június—decemberre 5 frrt. Az „Egyetértés”-sel együtt: egész évre 28 frrt, félévre 14 frrt, negyedévre 7 frrt, egy hóra 2 frrt 50 kr. Az előfizetési pénzek a Pallas irodalmi és nyomdai részvénytársasághoz küldendők, kecskeméti utca 6. szám.

(A »Képes Családi Lapok») 15. számának tartalma: Révpartok. (Elbeszélés.) Sebők Zsigmond-tól. Téli gondolatok. (Költemény.) Várad Antal-tól. A postáról. (Tárca.) Imrei Zoltántól. Ingrid. (Lila Felix svéd elbeszélése vége.) Fordította Milesz Béla. A kecskepásztor. (Elbeszélés.) Gellért Jenőtől. Kamilla. (Elbeszélés.) Jámorné-Tasnády Juliától. Az újévhez. (Költemény.) Fülöp Arontól. Tékéző fiu. (Regény.) Sziklay Jánostól. Képmagyarázat. Mindenféle. — Képeink: gyermekek öröme. A kis hitgető. A sirás csillapító. — Melléklet: „Kovács nélkül.” (Vig regény.) Erdélyi Gyulától. 1—16 oldal. Mai számunkhoz van csatolva a »Nővilág» december havi száma a következő tartalommal: Sandrin és Vilma. (Elbeszélés.) Büchler Reginától. A magyar nők ruhájá régén. A hold. (Levelek egy nőhöz.) Zombori Gedőtől. Aarany keretben... (Költemény.) Lithvay Viktória. Képeinkhez. Fejtörő multság stb.

Magas jutalék mellett. rövid próbaidő után pedig fizetéssel egy jó bizonyítványokkal ellátott szorgalmas férfi, szükséges háziesszköz elárúsítása céljából, mint városi ügynök azonnal kaphat állást. Bővebben e lap kiadóhivatalában.

Közgazdaság.

„The Gresham” életbiztosító társaság Londonban. E társaság 1885. évi november 17-én tartotta rendes évi közgyűlést, melyben előterjesztették az 1885. június 30-án lejárt 37-ik üzleti évről szóló jelentést. E jelentés föltételei a következők: A lefolyt üzleti év eredménye igen kedvező volt; benyújtottak 7.394 biztosítási ajánlatot több mint 66.393,200 frankra, melyek közül a társaság 6.138 ajánlatot több mint 53.422,475 frankkal elfogadott s a megfelelő kötvényeket kiállította. A díjbevétel, levonván a viszontbiztosításért fizetett összeget, 14.185,366,47 frankra rugott, mely összegben az első évről 1.952,450,42 frank biztosítási díja is befoglaltatik. A kamatszám 3.740,702,30 frankot tett s a díjbevételhez csatolva, a társaság évi bevételét 17.926,068,77 frankra emelte. A társaság a lefolyt üzleti évről életbiztosítási kötvényekre 6.639,527,81 frankot fizetett ki. A kiházasítási és vegyes biz-

tosítási ügyletekből eredő és lejárt követelések összege 2.919,240,73 frankra rugott. Kötvények visszavételére 1.157,927,19 frankot fordított a társaság. A biztosítási alap, 1.157,927,19 frankot a szerződésekből kikötött feltételek teljesüléssel a társaság a szerződésekből kikötött feltételek teljesülését biztosítja, 3.944,971,26 frankkal emelkedett. Az aktívát az üzleti év végén 89,282,500,94 frankot tettek. E mérleg felállításánál vételáron bejegyzett értékén értéktöbblet nem vétetett tekintetbe, mivel ezek az értékek nem realizáltak, s így azonnali nyereség forrásául nem tekinthetők. Ennek az értéktöbbletnek azonban nagy jelentősége van; mert konszolidálja ama garanciákat, melyeket a társaság nyújt. Tőkebefektetések: 1.935,056,15 frank a brit kormány értékpapiraiban, 1.942,687,40 az indiai és gyarmat kormány értékpapiraiban, 13,841,232,29 frank más államok értékpapiraiban, 1,725,198,02 frank vasuti részvényekben, elsőbségeiben és garantált értékpapirokban, 29,870,022,60 fr. vasuti- és más kölcsönkötvényekben, 14,620,450 frank házakban, melyek közt a társaság bécsi és bpesti háza vannak, 12,722,801,15 fr. jelzálogokban és 14,407,095,93 frank különböző biztosítékokban.

HIVATALOS RÉSZ.

16670. sz. *Zemplénmegye alispánjától.*

Tekintetes szolgabíró ur.

A megyei főszámvevő jelentése szerint az állategészségügy rendezése, s főleg a marha- és lólevelek kezelése körüli egyöntetű és megbízható eljárás céljából készültek, a „Zemplén” nyomda tulajdonát képező nyomtatványok, — melyek megjelenéséről a körjegyzők és községi bírák a »Zemplén» 1885. évi nov. 29-iki számában kellően értesítettek, — a megyei számvevősnél ez ideig oly lanyha keresletnek örvendenek, melyből sem az állategészségügy célbavett javulását, sem pedig azt, hogy a nyomtatványokba fektetett költség visszatérüljön — következtetni nem lehet.

A miért is utasítom a járási szolgabírákat, miszerint sürgősen intézkedjenek az iránt: hogy

1. a marhalevél igtató-könyv,
2. a lólevél igtató-könyv,
3. a vásári bizottságok részére kiállított jegyzőkönyv és

4. vágatási lajstrom című és a megyei számvevői hivatalnál raktározott nyomtatványok és marhalevelek elárúsítására feljogosított hivatali közegek, illetve az országos vásártartás jogával bíró községek, végre a vágatási lajstromok a vármegye területén lévő minden község által kellő számu példányokban beszereztesenek és minden más, netalán használatban lévő hasonló rendeltetési nyomtatvány a kezelés egyöntetűvé tétele végett a folyó 1886. évi február hó 1-től a hivatalos használatból eldobassék.

Jelen felhívásom foganatosításáról 1886. február 10-ig multhatlanul jelentést varok.

S.-a.-Ujhely, 1886. január 2.

Matolai Etele,
alispán.

2898. k. i. sz. *A nagymihályi járás szbirájától.*

Tekintetes alispán ur!

Hivatalos tisztelettel jelentem, miszerint Sámogyon f. évi december 10-ről 11-re forduló éjjel Kecskés Antal ottani gk. lelkész kárára két ló, és pedig: egy szürke szőrű, 14¹/₂ markos, 6 éves kancza, balszemén csóka, továbbá egy pej kancza, 14 markos, 8 éves, homlokán egy vágás — eltolvajoltott.

Nagymihály, 1885. december 12.

Füzesséry Tamás,
szolgabíró.

4.1886 sz. *A magyar nyelvet és népnevelést Zemplénmegyebeu terjesztő egyesülettől.*

Meghívás.

»A magyar nyelvet és népnevelést Zemplénmegyében terjesztő egyesület» f. évi január hó 21-én d. e. 9 órakor, a megyeház kisebb termében rendkívüli közgyűlést tart, melyre az egyesület tagjai ezennel tisztelettel meghívattak.

S.-a.-Ujhely, 1886. január 7-én.

Felber Domonkos,
e. jegyző.

Prámer Alajos,
e. első alelnök.

1.1886. sz. *A magyar nyelvet és népnevelést Zemplénmegyében terjesztő egyesülettől.*

Pályázati hirdetés.

A kelecsenyi községi jellegű kisedővodánál szervezett, 250 frrt évi fizetéssel, szabadlakással és kerttel javadalmazott óvónői állomásra pályázat hirdettetik.

Pályázó nők kerest- és oklevéllel, erkölcsi és szolgálati bizonyítványokkal felszerelt kérvényüket 1886. évi január hó 20-ig az alólrít elnökséghez terjesszék be.

Feltételek: hogy a pályázó Magyarországon született, s tiszta magyar ajku legyen.

Kelt S.-a.-Ujhelyben, 1886. január 1-én.

Felber Domonkos,
egyesületi jegyző.

Prámer Alajos,
egyesületi alelnök.

4488/85. ki. sz. *A s.-a.-ujhelyi járás szbirájától.*

Valamennyi község birájának!

Kiss József nagy-bári lakos jelenti, hogy a folyó évi december hó 21-én S.-a.-Ujhelyben megtartott országos vásár alkalmával a nagy-bári korcsma udvarán egy 8 hónapos fehér szőrű üsző